

отъ хлѣба. Смѣе се съ пълни уста. Желю въздъхва по-силно и пакъ се заглежда къмъ прозореца).

Радко. Ти, Жельо, защо влезе толкова рано въ стаята? Да не искаше да ми вземешъ хлѣба?

Желю. (Поглежда го се недоумение). Азъ не знаехъ, че имашъ въ чина хлѣбъ.

Радко. А ако знаеше, щѣше ли да го вземешъ, а? Знамъ, какъвъ гладникъ си.

Желю. Азъ нѣмаше да ти открадна хлѣба. Това е лошо.

Радко. Разправяй ти, че е лошо. Колко ще ми претърсвашъ чина занаяпредъ.

(Въ стаята се втурва зачервенъ отъ ядъ **Димко** и се затичва къмъ

Желя. Следъ него влизатъ **Маринъ**, **Стефчо**, **Кираца** и много други деца).

Димко. Жельо, дай ми паритѣ!

Желю. (Стява като попаренъ). Какви пари?

Димко. Дай ми паритѣ, не се прави, че нищо не знаешъ. Паритѣ да ми дадешъ. Какво ме гледашъ? Паритѣ ми дай!

Желю. (Изглежда наредъ всички). Димко, какви пари искашъ отъ мене?

Димко. Ти знаешъ добре, кои пари. Дай ми паритѣ, казвамъ ти!

Маринъ. Пъкъ се приструва. Открадналъ си му петдесетъ лева.

Жалю. (Изтрѣпва. Гледа уплашено). Азъ да съмъ му открадналъ паритѣ?

Димко. Ти я! Какво се приструвашъ? Дай ми паритѣ, или ще те кажа на г. учителя.

(**Петковъ** съ дневникъ въ ржка, застава до вратата и слуша. Никой не го вижда).

Желю. Димко, азъ не съмъ ти вземалъ паритѣ. Кжде бѣха, та съмъ ги открадналъ?

Маринъ. Пъкъ какъ се приструва. Не го е срамъ, крадецъ!

Желю. Не съмъ крадецъ. Не съмъ му открадналъ паритѣ.

Димко. Не си ли? като дойде г. класниятъ наставникъ и като ти дръпне ушитѣ, ще кажешъ веднага, кжде сж. Дай ми паритѣ, или ще накарамъ татко да те пребие.

Желю. Не съмъ ти открадналъ паритѣ. (Сѣда приbledнѣлъ и изтощенъ на чина).

Маринъ. Азъ те видѣхъ, като му пипаше палтото.

Желю. Кое палто?

Маринъ. Палтото на Димко. То бѣше до лоста на двора. Ти го пипаше.

Желю. Азъ не съмъ взелъ паритѣ. Само премѣстихъ палтото, за да се кача на лоста.

Маринъ. Ти си взелъ и паритѣ. И Лалка и Стефчо те видѣли, като дигаше палтото.

Лалка. Видѣхъ го. Той взе палтото и го премѣсти.

Стефчо. Азъ видѣхъ, че той бъркаше и въ джеба на палтото.

Димко. Видя ли? Ти си ми взелъ паритѣ. Тѣ бѣха въ външния джеба. Дай ми ги.

Желю. Не съмъ ти взелъ паритѣ, Димко; азъ никога не крадя. Само ти премѣстихъ палтото и като го помѣстихъ, падна ти молива и азъ го сложихъ въ джеба.

Маринъ. Аха! Призна ли си, че си бъркалъ въ джеба?

Димко. Дай ми паритѣ, каз-